

Sygn. akt II CSK 514/08

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Cieplą

w sprawie z wniosku P. S.

przy uczestnictwie J. R., D. M.

oraz G. R.

o stwierdzenie nabycia spadku po M. R.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania:

J. R. i D. M.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 14 marca 2008 r., sygn. akt [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 14 marca 2008 r. oddalił apelację uczestników postępowania J. R. i D. M. od postanowienia Sądu Rejonowego stwierdzającego, że spadek po M. R. na podstawie testamentu własnoręcznego nabył w całości wnuk P. S.

Uczestnicy postępowania J. R. i D. M. zaskarżyli to postanowienie skargą kasacyjną, w której zarzucili naruszenie art. 949 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do wyjaśnienia, „czy dla uznania, że osoba sporządzająca testament własnoręczny dopełniła obowiązku podpisania testamentu, wystarczającym jest ustalenie autora nieczytelnego podpisu przez biegłego z zakresu pisma ręcznego, jeśli osoby znające nazwisko spadkodawcy nie są w stanie dokonać identyfikacji autora podpisu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przedmiocie przyjęcia (odmowy przyjęcia) skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzeka w ramach tzw. przedsądu, którego celem jest wyeliminowanie skarg oczywiście bezzasadnych.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargi do rozpoznania jeżeli:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne;
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów;
- zachodzi nieważność postępowania;
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Na tych jedynie przesłankach może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie jest potrzebne dla rozstrzygnięcia sprawy i może się przyczynić do rozwoju prawa. (por. orzeczn. Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II Cz 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Takim zaś nie jest zagadnienie przedstawione przez skarżącego. Zostało ono bowiem wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym stwierdzono, że podpis na testamencie potwierdza wolę i świadomość testowania (animus testandi), pozwala na zidentyfikowanie osoby testatora i oznacza, że złożone przez niego oświadczenie jest skończonym testamentem. W uchwale z dnia 23 kwietnia 1960 r., III Co 8/60, (OSNCK 1961, nr 1, poz. 27) Sąd Najwyższy stwierdził, że do ważności testamentu holograficznego zawartego w liście wystarczy podpisanie go tylko imieniem, jeżeli stosunek osobisty spadkodawcy i adresata uzasadnia tego rodzaju podpis. W uchwale 7 Sędziów z dnia 28 kwietnia 1973 r. III CZP 78/72 (OSNC 1973, nr 12, poz. 207), do której odwołał się Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że ważny jest testament własnoręczny zawarty w liście spadkodawcy skierowanym do spadkobiercy, podpisany w sposób określający jedynie stosunek rodzinny. W stanie faktycznym, na tle którego powstało zagadnienie testament zawarty w liście był podpisany słowem "wujek". W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy uznał za ważny podpis złożony w każdej postaci, także skrót (podpis nieczytelny), którego wystawca zwykle używa.

W tej sytuacji skoro przedstawione w skardze zagadnienie prawne zostało już wyjaśnione w orzecznictwie, a nie zachodzi brana z urzędu pod rozważenie nieważność postępowania, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.)